Metody optymalizacji - Lista 2

Bartosz Rzepkowski 14 maja 2017

1 Zadanie 1

1.1 Opis rozwiązania

Do funkcji rozwiązującej zadanie przekazywane są 2 argumenty:

- order będąca tablicą tablic, która przechowuje informację o tym, ile desek o jakiej szerokości należy wyprodukować,
- maxWidth standardowa szerokość deski, którą należy rozciąć na węższe deski.

Przykład parametrów:

- order = [[7, 110], [5, 120], [3, 80]] należy wyprodukować 110 desek o szerokości 7 cali, 120 desek o szerokości 5 cali oraz 80 desek o szerokości 3 cali,
- $\bullet \ maxWidth = 22$ standardowa deska ma szerokość 22 cali.

W celu rozwiązania zadania stworzono funkcję rekurencyjną, która generuje wszystkie możliwe podziały deski o standardowej długości na węższe deski. Przykładowo, dla powyższych parametrów (22 cale oraz zamówienie [[7, 110], [5, 120], [3, 80]]), zwraca zbiór (nazywany allSubSets) postaci:

```
[[3, 3, 3, 3, 5, 5], [3, 3, 3, 3, 3, 3], [5, 5, 5, 7], [3], [3, 3, 3, 3, 3, 7], [3, 5, 7, 7], [7, 7, 7], \dots
```

W dalszej części sprawozdania długość zbioru $\mathit{allSubSets}$ będzie oznaczana przez n.

Następnie dla każdej kombinacji ze zbioru allSubSets obliczane są odpowiadające im pozostałości, jakie otrzymamy po rozcięciu standardowej deski na mniejsze (pochodzące z tej kombinacji). Przykładowo dla [5,5,5,7] nie otrzymamy żadnych pozostałości, a dla [7,7,7] otrzymamy 1 cal odpadu. Dane te są przechowywane w tablicy leftovers długości n.

Podsumowując, funkcja rekurencyjna zwraca zbiór allSubSets długości n, którego każdemu elementowi (kombinacji węższych desek) przypisany jest element w tablicy leftovers z otrzymanymi odpadami.

1.1.1 Opis modelu

W modelu jako **zmienna** wykorzystywana jest tablica *boards* długości *n*. **Funkcja celu** minimalizuje ilość otrzymywanych odpadów i ma postać:

$$\sum_{i=1}^{n} boards[i] * leftovers[i] \rightarrow min$$

Dla każdej pary z tablicy *order* nałożono również **ograniczenie**, narzucające wyprodukowanie odpowiedniej liczby desek. Zapisane w pseudokodzie ma postać:

```
\begin{array}{l} \mathbf{for} \ i \ in \ 1:length(order) \ \mathbf{do} \\ & \mathbf{sum} = 0 \\ & \mathbf{for} \ j \ in \ 1:n \ \mathbf{do} \\ & & | \mathbf{for} \ k \ in \ 1:length(allSubSets[j]) \ \mathbf{do} \\ & | | \mathbf{if} \ allSubSets[j][k] == order[i][1] \ \mathbf{then} \\ & | | \mathbf{sum} \ += \mathbf{boards[j]} \\ & | \mathbf{else} \\ & | \mathbf{end} \\ & \mathbf{sum} \geqslant order[i][2]\mathbf{end} \end{array}
```

Powyższy kod można rozumieć następująco:

- \bullet dla każdego zamówienia ([szerokość, ilość]) zainicjuj zmienną sum=0i wykonaj następujące czynności:
 - przejdź po wszystkich możliwych kombinacjach podziału standardowej deski,
 - przejdź po wszystkich elementach kombinacji,
 - jeśli element kombinacji jest równy rozpatrywanej szerokości, dodaj do sum wartość boards
- sum musi być większe lub równe rozpatrywanej ilości.

1.2 Wyniki

```
Dla przedstawionych danych otrzymano następujące wyniki:
```

```
\begin{array}{l} [5,5,5,7] \rightarrow 27.727272727273\\ [3,3,3,3,3,7] \rightarrow 8.636363636363637\\ [3,5,7,7] \rightarrow 36.818181818181\\ \text{Po zaokrągleniu wyników w górę otrzymujemy:}\\ [5,5,5,7] \rightarrow 28\\ [3,3,3,3,3,7] \rightarrow 9\\ [3,5,7,7] \rightarrow 37 \end{array}
```

2 Zadanie 2

2.1 Opis modelu (na podstawie programu dr hab. Pawła Zielińskiego)

Do programu przekazywane są następujące parametry:

- $\bullet \;\; p$ wektor z informacją, ile czasu zajmuje wykonanie każdego zadania,
- \bullet r wektor dostępności zadania,
- w wektor wag zadań.

Wprowadźmy również następujące zmienne:

- n długość wektora p,
- T długość horyzontu czasowego = $max(r) + \sum(p) + 1$
- Tasks=1:n wszystkie kolejne zadania,
- Horizon = 1 : T wszystkie sloty w horyzoncie czasowym.

2.1.1 Zmienne

W modelu zastosowana będzie tablica x o rozmiarach $Tasks\ x\ Horizon$, której komórki będą przyjmowały wartości binarne.

2.1.2 Funkcja celu

Model ma za zadanie minimalizować następującą funkcję celu:

$$\sum_{i=1}^{n} w[i] * c[i],$$

gdzie c ma postać (t-1)+p[j] (moment rozpoczęcia zadania + czas jego trwania), zatem funkcja celu ostatecznie ma następującą postać:

$$\sum_{i=1}^{n} \sum_{t=1}^{T} w[i] * ((t-1) + p[i]) * x[i,t] \to min.$$

2.1.3 Ograniczenia

Aby każde zadanie rozpoczęło się dokładnie jeden raz nałożono ograniczenie:

for
$$i$$
 in Tasks do
$$| \sum_{t=1}^{T-p[i]+1} x[i,t] == 1$$

Aby zadania nie wykonywały się wcześniej, niż przypisany im moment gotowości (element tablicy r) nałożono ograniczenie:

$$\begin{array}{l} \textbf{for } i \ n \ Tasks \ \textbf{do} \\ \big| \ \sum_{t=1}^{T-p[i]+1} (t-1) * x[i,t] \geqslant \mathbf{r}[\mathbf{i}] \\ \textbf{end} \end{array}$$

Ostatecznie, aby zadania nie nakładały się na siebie nałożono ostatnie ograniczenie:

for
$$t$$
 in Horizon do
$$| \sum_{i=1}^{n} \sum_{s=max(1,t-p[i]+1)}^{t} x[i,s] \leqslant 1$$
 end

2.2 Wyniki

Dla przykładowych wektorów:

- p = [3, 2, 4, 5, 1],
- r = [2, 1, 3, 1, 0],
- w = [1, 1, 1, 1, 1]

otrzymano następujące wyniki:

$$[1, 4] = 1.0$$

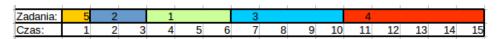
[2, 2] = 1.0

[3, 7] = 1.0

[4,11] = 1.0

[5, 1] = 1.0

Na diagramie Gantt'a przedstawiają się one następująco:

3 Zadanie 3

3.1 Opis modelu

Do programu przekazywane są następujące parametry:

- p wektor z informacją, ile czasu zajmuje wykonanie każdego zadania,
- $\bullet\,\,M$ ilość maszyn, na których możemy wykonywać zadania,
- graph graf reprezentujący relacje poprzedzania.

Model w tym zadaniu ma bardzo podobną postać do modelu z zadania poprzedniego. Aby je pokazać, musimy ponownie zdefiniować pewne zmienne oraz dodać nowe (zmienne, które pojawiały się w poprzednim zadaniu, a nie zostały podane w tym pozostały bez zmian):

- $T = \sum (p) + 1$
- Machines = 1:m

3.1.1 Zmienne

Do tablicy x z poprzedniego zadania dodajemy trzeci wymiar, stąd ma ona rozmiar $Tasks\ x\ Horizon\ x\ Machines.$

3.2 Funkcja celu

W omawianym zadaniu nie mamy podanego wektora wag dla zadań, dlatego nie będziemy go uwzględniać w funkcji celu. Ponadto, musimy także iterować po wszystkich maszynach, stąd funkcja celu ostatecznie przyjmuje postać:

$$\sum_{i=1}^{n} \sum_{t=1}^{T} \sum_{m=1}^{M} ((t-1) + p[i]) * x[i, t, m] \to min.$$

3.3 Ograniczenia

Aby zadanie rozpoczęło się tylko raz musimy dodać ograniczenie:

for
$$i$$
 in Tasks do
$$| \sum_{t=1}^{T-p[i]+1} \sum_{m=1}^{M} x[i,t,m] == 1$$
 end

Aby zadania nie nakładały się na siebie nałożono ostatnie ograniczenie:

```
\begin{array}{c|c} \textbf{for } t \ in \ Horizon \ \textbf{do} \\ & \textbf{for } m \ in \ Machines \ \textbf{do} \\ & & \sum_{i=1}^n \sum_{s=max(1,t-p[i]+1)}^t x[i,s,m] \leqslant 1 \\ & \textbf{end} \\ & \textbf{end} \end{array}
```

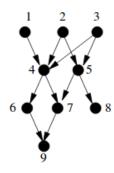
Ostatnie ograniczenie musi gwarantować, aby zadania wykonywały się zgodnie z zadanym grafem. Oznaczmy przez neighbors(i) wszystkich sąsiadów rozpatrywanego wierzchołka (tzn. wierzchołki, **do** których wychodzi krawędź z rozpatrywanego wierzchołka). Zatem ostatnie ograniczenie ma postać:

```
\begin{array}{c|c} \textbf{for } i \ in \ Tasks \ \textbf{do} \\ \hline & \textbf{for } neighbor \ in \ neighbors(i) \ \textbf{do} \\ \hline & \sum_{t=1}^{T-p[neighbor]+1} \sum_{m=1}^{M} x[neighbor,t,m]*(t-1) \geqslant \\ \hline & \sum_{t=1}^{T-p[i]+1} \sum_{m=1}^{M} (x[i,t,m]*(t-1)) + p[i] \\ \\ \textbf{end} \\ \hline \\ \textbf{end} \end{array}
```

Zapewnia ono, że dla każdego wierzchołka wszyscy jego sąsiedzi żozpoczną działanie"
dopiero po tym, jak on skończy (po upływie p[i] czasu od momentu rozpoczecia jego pracy).

3.4 Wyniki

Dla wektora p = [1, 2, 1, 2, 1, 1, 3, 6, 2] oraz grafu

otrzymano następujący rozkład:

M1:	1		4		7			9	
M2:	3				6				
M3:	2		5	8					
Czas:	1	2	3	4	5	6	7	8	9

4 Zadanie 4

Do funkcji rozwiązującej to zadanie są przekazywane takie same argumenty ja kdo poprzedniego, a ponadto następujące dwa:

- r wektor z wymaganymi zasobami dla poszczególnych zadań,
- ullet N ograniczenie na wykorzystywany zasób.

4.1 Opis modelu

Model działa bardzo podobnie do modelu z poprzedniego zadania. Za ilość maszyn przyjęto w nim n. Przyjęto to założenie, ponieważ jeśli pozwoli na to limit zasobów (będzie dostatecznie duży), a graf relacji między zadaniami nie będzie zawierał żadnych krawędzi (wszystkie zadania będą mogły rozpocząć się w chwili "0"), wszystkie zadania będą mogły wykonywać się jednocześnie.

4.2 Funkcja celu

Funkcja celu ma taką samą postać jak w poprzednim zadaniu:

$$\sum_{i=1}^{n} \sum_{t=1}^{T} \sum_{m=1}^{M} ((t-1) + p[i]) * x[i,t,m] \to min.$$

4.3 Ograniczenia

W modelu wykorzystano takie same ograniczenia jak w poprzednim. Ponadto dodano następujące ograniczenie na wykorzystanie zasobów:

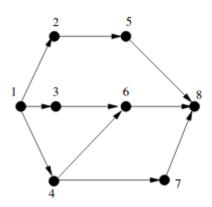
$$\begin{array}{l} \textbf{for } t \ in \ Horizon \ \textbf{do} \\ \big| \ \sum_{i=1}^n \sum_{m=1}^M \sum_{s=max(1,t-p[i]+1)}^t x[i,s,m] * r[i] \leqslant N \\ \textbf{end} \end{array}$$

4.4 Wyniki

Dla następujących danych:

- p = [5, 4, 5, 4, 3, 5, 1, 6]
- r = [9, 17, 11, 4, 13, 7, 7, 17]
- N = 30

i grafu:

otrzymano następujący grafik:

M1:											7			5			8					
M2:						3																
M3:						4						6										
M4:																						
M5:	1																					
M6:																						
M7:																						
M8:										2												
Czas:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22